

Δ' Βα κεφ. 18-20

Ὁ βασιλιάς Ἐζεκίας

Γιὰ ἓναν **σπουδαῖο βασιλιά** θά σᾶς μιλήσω σήμερα, παιδιά. Διαβάζουμε γι' αὐτόν μέσα στό βιβλίο τοῦ Θεοῦ, τήν **Ἁγία Γραφή** (τή **δείχνουμε**). Δύο* θαυμαστά γεγονότα σημάδεψαν τή ζωή του χάρις σέ μιὰ καταπληκτική δύναμη πού εἶχε ἀνακαλύψει. Θέλετε νά τήν ἀνακαλύψουμε κι ἐμεῖς; Ἄς ἀκούσουμε προσεκτικά τήν ἱστορία!

Ἁγιογραφική διήγηση

Ὁ εὐσεβής αὐτός βασιλιάς ὀνομαζόταν **Ἐζεκίας**. Ἐζησε ἑφτακόσια περίπου χρόνια πρὶν γεννηθεῖ ὁ Χριστός μας, στήν **Παλαισίνη** καί συγκεκριμένα στήν **Ἱερουσαλήμ** (**δείχνουμε τόν χάρτη**, βλ. *Γεν. ἐποπικό ὑλικό*). Παρόλο πού ἀρκετοί συμπατριῶτες του Ἰσραηλίτες εἶχαν ἀρχίσει νά λατρεύουν ψεύτικους θεούς, ὁ Ἐζεκίας δέν παρασύρθηκε. Παρέμεινε πιστός στόν ἓναν καί ἀληθινό Θεό. Μάλιστα βοήθησε καί τόν λαό του νά ἐπιστρέψει στήν ἀληθινή πίστη.

Ὁ Θεός εὐλόγησε πλούσια τόν Ἐζεκία. Ἡ χώρα του προόδευε καί ὁ λαός του ζοῦσε εἰρηνικά. Κάποια στιγμή ὅμως τό βασίλειό του

κινδύνεψε. Ένας ξένος και ισχυρός βασιλιάς, ο **Σενναχηρίμ**, μπήκε στή χώρα μέ πολυάριθμο στρατό. Είχε κυριεύσει όλους τούς γειτονικούς λαούς. Ό στρατός του από όπου περνούσε σκορπούσε τόν φόβο και τήν καταστροφή. Δέν άργησε νά κατευθυνθεϊ και προς τήν Ίερουσαλήμ, μέ σκοπό νά τήν πολιορκήσει.

Ό Σενναχηρίμ έστειλε άρχικά τούς άξιωματούχους του και στή συνέχεια **ένα άπειλητικό γράμμα** στον Έζεκία, όπου του έγραφε: «Γιατί καυχίεσαι για τόν Θεό σου; Νομίζεις ότι θά σέ γλυτώσει από τά χέρια μου; Όχι, βέβαια!». Οί κάτοικοι τής Ίερουσαλήμ τρομοκρατήθηκαν μαθαίνοντας τίς άπειλές του. Ποιός μπορούσε νά νικήσει αυτόν τόν ξένο βασιλιά, πού είχε συντρίψει τόσους λαούς;

Ταράχτηκε, παιδιά, ό Έζεκίας; Ναι, σάν άνθρωπος ταράχτηκε κι εκείνος, αλλά δέν έχασε τό θάρρος του. Ήξερε πώς ύπάρχει μιά καταπληκτική δύναμη, **ένα πανίσχυρο όπλο, πού ξέρουν νά χρησιμοποιούν οί άνθρωποι του Θεού**. Και ποιό είναι αυτό; Άς δούμε τή συνέχεια τής ιστορίας...

Ό Έζεκίας, κρατώντας τό άπειλητικό γράμμα, πήγε στον ναό. Έκεϊ γονάτισε σάν ένας άπλός άνθρωπος και άρχισε νά προσεύχεται: «Κύριε και Θεέ μας, Σέ παρακαλούμε, σῶσε μας, για νά μάθουν όλα τά έθνη ότι έσύ είσαι ό μόνος άληθινός Θεός!». **Προσευχήθηκε ώρα πολλή** ό Έζεκίας μέ άγωνία, αλλά και μέ **πίστη** και μέ **έλπίδα** στον Θεό.

Κι ό Θεός άκουσε τή θερμή προσευχή του βασιλιά. **Άπάντησε άμέσως κάνοντας ένα θαύμα**. Έστειλε εκείνη τή νύχτα έναν άγγελο, ό όποιος κατέστρεψε τό έχθρικό στρατόπεδο. Τό πρωί ό Σενναχηρίμ έκπληκτος αντίκρισε τόν στρατό του διαλυμένο και τούς περισσότερους στρατιώτες του θανατωμένους. Άναγκάστηκε τότε νά επιστρέψει στή χώρα του νικημένος και ντροπιασμένος. Ή πόλη τής Ίερουσαλήμ, ό Έζεκίας και ό λαός του είχαν σωθεϊ, δίχως καν νά πολεμήσουν! Ευχαρίστησαν και δοξολόγησαν τόν παντοδύναμο Θεό για τή θαυμαστή σωτηρία πού τούς χάρισε.

Πείτε μου τώρα, παιδιά, καταλάβετε ποιά ήταν ή ισχυρή δύναμη που χρησιμοποίησε ο Έζεκίας;... **‘Η προσευχή!**

Μετά από λίγο καιρό μία δεύτερη δοκιμασία ήρθε να βρεί τον εύσεβη βασιλιά. Άρρώστησε πολύ βαριά. Έπεσε στο κρεβάτι αδύναμος κι εξαντλημένος. Οί γιατροί δέν μπορούσαν να τον θεραπεύσουν. ‘Ο προφήτης ‘Ησαΐας, πού ήταν άνθρωπος του Θεού, του αποκάλυψε ότι σέ λίγο θά πεθάνει. ‘Ο Έζεκίας λυπήθηκε πολύ, γιατί ήταν ακόμη αρκετά νέος. Άπελπίστηκε όμως; ‘Όχι, παιδιά! Χρησιμοποίησε καί πάλι την καταπληκτική δύναμη, πού είναι;... **‘Η προσευχή!** Δέν μπορούσε, βέβαια, έτσι όπως ήταν άρρωστος να γονατίσει. Έκανε όμως τό κρεβάτι του τόπο προσευχής. Γιατί **παντού καί πάντοτε μπορούμε να προσευχόμαστε.** Σέ όποιο μέρος κι αν βρισκόμαστε, οποιαδήποτε ώρα της μέρας ή της νύχτας μπορούμε να μιλούμε στον Θεό μας.

Άρρωστος, λοιπόν, ξαπλωμένος στο κρεβάτι ο Έζεκίας άρχισε να προσεύχεται. **‘Ωρα πολλή παρακαλούσε τον Κύριο μέ δάκρυα στά μάτια να του χαρίσει τή ζωή. ‘Ο Θεός δέχτηκε καί πάλι τή θερμή προσευχή του.** Έστειλε τον προφήτη ‘Ησαΐα, ο όποιος του εΐπε: «Άκουσε ο Θεός τήν προσευχή σου, είδε τά δάκρυά σου. Θά σέ θεραπεύσει καί μετά από τρεις μέρες θά πās υγιής στον ναό Του».

Πράγματι ο Έζεκίας συνήλθε από τή φοβερή του άρρώστια. Κυβέρνησε καί πάλι τον λαό του, **εύχαριστώντας τον Θεό** για τή σωτηρία του. ‘Ο εύσεβής αυτός βασιλιάς σέ όλη του τή ζωή θυμόταν μέ εϋγνωμοσύνη τά δύο καταπληκτικά θαύματα πού έζησε χάρη στή μεγάλη δύναμη της προσευχής.

‘Η δύναμη της προσευχής

Κι έμεις, παιδιά, **μπορούμε σαν τον Έζεκία να χρησιμοποιούμε αυτή τή μεγάλη δύναμη καθημερινά.** Έχει πραγματικά δύναμη ή

προσευχή, γιατί **μ' αυτήν μιλούμε σόν παντοδύναμο Θεό.**

Κάθε πρωί, λοιπόν, νά ξεκινούμε τή μέρα μας μέ προσευχή. Νά παρακαλούμε τόν Θεό νά μᾶς ἀσφαλίζει καί νά εὐλογοῖ ὅλες τίς δραστηριότητές μας. **Καί τό βράδυ**, πρὶν κοιμηθοῦμε, πάλι νά προσευχομάστε καί νά εὐχαριστοῦμε τόν Κύριό μας γιά ὅσα ζήσαμε μέσα στήν ἡμέρα.

Σέ κάθε προσευχή, παιδιά, μπορείτε νά λέτε πρῶτα τό **«Ἅγιος ὁ Θεός»**, τό **«Πάτερ ἡμῶν»** καί ἔπειτα μέ δικά σας ἀπλά λόγια **νά παρακαλεῖτε τόν Θεό καί νά Τόν εὐχαριστεῖτε γιά ὅ,τι θέλετε.**

[Ποιούς λόγους ἔχουμε νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό καί τί θά μπορούσαμε νά Τοῦ ζητοῦμε στήν προσευχή μας; (Δίνουμε στά παιδιά τή δυνατότητα νά ἐκφραστοῦν... Μποροῦν νά εὐχαριστοῦν τόν Θεό γιά τό δῶρο τῆς υγείας, γιά ὅλη τήν πλάση, γιά τούς γονεῖς καί τ' ἀδέρφια τους, γιά τό σχολεῖο τους, γιά τήν πατρίδα, γιά τήν Ἐκκλησία... Μποροῦν νά Τόν παρακαλοῦν γιά τήν οἰκογένειά τους ἀλλά καί γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιά τήν εἰρήνη τῆς πατρίδας μας καί ὅλου τοῦ κόσμου, γιά τούς ἱερεῖς τῆς ἐνορίας, γιά τούς δασκάλους καί τούς συμμαθητές τους, γιά ὅλους τούς πονεμένους ἀνθρώπους...)]

Κι ἀκούει πάντοτε ὁ Θεός τήν προσευχή μας; Ναί, νά εἴμαστε βέβαιοι πῶς ὁ Θεός, **σάν στοργικός πατέρας, ἀκούει πάντα τήν προσευχή μας καί μᾶς δίνει ὅλα ὅσα κάνουν καλό στήν ψυχή μας.**

Μόνο νά προσέχουμε **νά κάνουμε σωστά, χωρίς βιασύνη, τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ!** (Ὁ κατηχητής/ἡ κατηχήτρια δείχνει στά παιδιά πῶς νά κάνουν σωστά καί εὐλαβικά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ καί μετά τό μάθημα κάνουν μιά ὑποδειγματική προσευχή).

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἀνυμνῶ κι εὐλογῶ», ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Β'», σ. 23).

Μέ τήν προσευχή μιλω
στόν πατέρα μου Θεό.
Πάντα Τόν εὐχαριστῶ,
κι ὅ,τι ὠραῖο Του ζητῶ.

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Ζωγραφιά.
3. Τό τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου.
4. Παιχνίδι σέ ἀρχεῖο κειμένου: «Χωρίζω τά αἰτήματα».
5. Παιχνίδι: «Ἱερουσαλήμ - Ἱεριχώ».

*** Ὑποσημείωση:** Ὁ κατηχητής/ἡ κατηχήτρια, ἀνάλογα μέ τήν ἡλικία τῶν παιδιῶν πού ἔχει στό κατηχητικό του, θά κρίνει ἂν εἶναι καλό νά διηγηθεῖ καί τά δύο περιστατικά ἢ μόνο τό ἓνα.